

Postulate jedne metode je teško objasniti ako pri tom ne poznajete prednosti i mane prethodnih metoda i pristupa u učenju engleskog jezika.

Iako se time više bave profesori engleskog jezika, ipak je pošteno i bitno da i svaki polaznik zna po kojoj metodi radi škola u koju se upisuje. Detaljno objašnjena GSD metoda, ne usko stručnim terminima, već uopšteno za svakoga se može naći kao poseban link na našem sajtu. Gradual Skill-Developing method ili GSD-metoda je skraćenica za metodu postepenog ili ravnomernog usvajanja jezičkih veština: čitanja, pisanja, razumevanja i govora.

GSD metoda za razliku od mnogih jednostranih metoda koje se fokusiraju samo na jedno polje jezika (ili gramatiku, ili govor, ili reči, ili pisanje) omogućava postepeno usvajanje svih jezičkih veština i to lingvističkim redom: od prostih stvari ka složenijim, od poznatog (srpskog) prema nepoznatom engleskom, od slova preko glasova prema rečima, rečenicama, razgovoru!

GSD metod propisuje pravi red i sistematičnost u usvajanju gradiva i posebno pomaže srpskom govorniku, jer je krojena da prevaziđe upravo probleme u pravljenju mosta između srpskog i engleskog. Metodu uspešno primenjujemo i na strane polaznike ali oni napreduju malo sporije ako kreću od nule, ili dolaze sa predznanjem koje omogućava isto ubrzanje tempa!

Problem gotovo svih izvikanih metoda od ranije jeste u njihovoj JEDNOSTRANOSTI! Ili su propagirale konverzaciju bez gramatike, ili gramatiku bez konverzacije, ili izbacivanje maternjeg u predavanjima, ili su nametale polaznika kao rukovodioca časa!

Prosto, pojedini teoretičari toliko su eksperimentisali da su izgubili osnovni okvir učenja jezika u pokušaju da budu „drugačiji“ i noviji. Kada biste imali vremena za praćenje uspeha tih metoda, videli biste drugačiju sliku od velike, neonske svetske reklame: mnogi su koncepti, prilazi i metode učenja propali pri prvoj primeni.

Naša metoda je nastala iskustvom od 12 godina rada u različitim sredinama, sa različitim uzrastima, po različitim knjigama i postojećim metodama.

Vremenom smo odbacili sve što je praksa sa pravim polaznicima dokazala kao neuspešno, nejasno, nepotrebno. Zatim smo selektovali određeni broj knjiga i dokazanih autora, i dokazali metodu uspešno od prvog do poslednjeg dana! Mi i dalje radimo na usavršavanju i malim korekcijama, pratimo stručnjake na našem polju i uvažavamo napredak, osavremenjujemo sve što je potrebno ali uz oprez- prihvatamo samo ono što su i drugi dokazali u učionici sa živim ljudima! Suve teoretičare koje podržavaju samo komercijalne izdavačke kuće, autore koji pišu knjige napamet, a nikada nisu držali časove - odbacujemo bez obzira koliko se reklamiraju. Prosto je čudno kako su se metode učenja engleskog jezika u 20 i 21 veku igrale sa ljudima i generacijama đaka.

U pokušaju da se odbaci tradicionalni model školske nastave, išlo se previše daleko od ozbiljne nastave. Toliko daleko da se polazniku popušta i dozvoljava da ne uči i da neredovno radi, da lenčari pod imenom „kreativnosti“: samo se postizao ekonomski efekat, da se polaznici upišu, i da oni koji trebaju da uče i budu vođeni umesto toga postaju menadžeri časa „za svoj novac“. To nikako nije učenje, već udovoljavanje ljudskoj sujeti. Zato su mnogi bili zadovoljni kursevima, a znanje nisu stekli. Naravno da profesor više nije stroga figura za udaljenom katedrom, koji samo ispituje i grdi, a predaje škrto i suvoparno.

Ali profesor po novim metodama postao je zabavljač i lakrdijaš koji udovoljava svakakvim zahtevima, on i nema realno dobro znanje jezika koji predaje: moderne metode forsiraju pomoćna sredstva nastave, stalno nove knjige i profesora posmatraju samo kao vodiča kroz njihove komercijalne programe.

Naravno, da bi se ostvarile enormne zarade mašinerija izdavačkih kuća i tehničkih sredstava morala je da uništi i omalovaži ulogu profesora u učionici. Prvenstveno zato što realno ne postoji toliki broj kvalitetnih profesora koliko je potrebno za masovna tržišta! Zato je „podmetnut“ koncept „zamene“: da se profesor zanemari tako da svako može da predaje jezik uz pomoć „svemogućih“ knjiga, knjiga za „samostalno“ učenje itd.

Kada je 80-tih godina posle propasti tog talasa programa za „samostalno“ učenje došlo do zasićenja tržišta, nametnute su „nove“ metode. Neke od njih tako slepe i jednostrane da je prosto neverovatno kako su ih ljudi prihvatili. Izbačen je maternji jezik iz učionice i uveden samo strani koji upravo i ne znate! Profesionalci kojih nije bilo dovoljno i koji NISU HTELI da primene kvazi- metode izdavačkih kuća uspešno su zamenjeni „stranim“ predavačima – kojima je engleski samo maternji!

U svemu ovome mnogi profesori su prosto morali da prihvate trendove: zadržati posao i prilagoditi se potrebi izdavača koji diktiraju i stvaraju potrebe polaznika bio je imperativ. Od 60-tih do 90-tih trajalo je eksperimentisanje u privatnom sektoru, sa metodama i pristupima- do momenta kada su ozbiljni gramatičari, profesori sa dugogodišnjom praksom i autori knjiga progovorili protiv komercijalizacije engleskog jezika!

Postoje postulati učenja jezika koje nijedna metoda ne može da sruši i postoje pristupi koji su nezamenljivi u nastavi.

Isto tako postoje tehnička sredstva koja se modernizuju vremenom (gramofon-kasetofon-CD plejer ili grafoskop- Tv +video- DVD plejer- video-bim) ali ona nisu presudna.

Postoje i postojaće nove knjige, pristupi, grugačiji aspekti pristupa učenju ali iznad svega znanje profesora i njegovo usavršavanje, njegova ljudskost i požrtvovanje, njegova odgovornost i zalaganje presudni su uz sve drugo za uspešno učenje.

Dokaz tome je „proslavljena“ i danas odbačena od strane vrhunskih stručnjaka Komunikativna metoda koja je dala užasne rezultate u prethodnih 10 godina: milioni su slepo verovali da se jezik može učiti bez gramatike, uz slušanje predavača koji je „native speaker“ - uz slučajno „kapiranje“ zakonitosti jezika!

Navođeno je da se jezik tako uči „prirodno“ i bez „stresa“ od gramatike, slušanjem i usvajanjem jezika u učionici koja imitira englesku govornu sredinu. Po Komunikativnoj metodi forsirani su predavači kojima je engleski samo maternji jezik i koji nemaju kvalifikacije profesora! Naravno da takvi predavači mogu samo da daju nikakve ili osrednje rezultate: kao kada zamolite rođaka, mamu ili tetku da Vam daje časove matematike na osnovu onog što oni znaju- i oni će Vam rešiti zadatak, ali Vas neće naučiti suštini, pravilu na osnovu kog ćete znati da rešite 101 zadatak!

Komunikativna metoda insistira na veštinama slušanja i razumevanja jezika (listening) i govoru (speaking). Pri tom se ne insistira da jezik u govoru bude tačan, rečenice pravilne a akcent standardan - već samo da se govori bez pauza, gramatika može biti netačna, a učenje reči i gramatike je neobavezno!

Tako su srušeni osnovni postulati lingvistike i sled kojim se normalno, logično i trajno uči jezik: čitanje, pisanje, razumevanje pa tečan govor!

GSD metoda ponovo stavlja stvari na pravo mesto, uspostavlja logičan sled učenja jezika, povezivanja materije i pre svega razumevanju gramatike, koja se ne može ni „bubati“ ali ni izbaciti iz jezika: JEZIK JESTE GRAMATIKA- A GRAMATIKA JE SKUP RAZNIH PRAVILA! Jezik se i ne može znati i govoriti tečno i tačno bez poznavanja gramatike. Potvrdu da smo mi sa GSD metodom 10 godina ispred promašenih trendova u metodici engleskog jezika danas pokazuju radovi i objavljena predavanja autora kao što su: Michael Swan, Jeremy Harmer,

Penny Ur, Mario Rinvoluceri, David Hutchinson, Adrian Tennant, Scott Thornbury. Njihove radove, predavanja i naučne članke možete naći na našem sajtu u Britanicca magazinu (prevedene naravno).